

Ανανίας και Σαπφείρα

/ Πεμπτουσία

image not found or type unknown

Όλοι οι πιστοί στον Χριστό είχαν μια καρδιά και μια

ψυχή. Όλα ήταν κοινά και κανείς δεν ξεχώριζε την περιουσία του μόνο για τον εαυτό του. Οι Απόστολοι κήρυτταν καθημερινά τον λόγο και την Ανάσταση του Χριστού κι ο Θεός χάριζε σ' όλους πλούσιες τις δωρεές Του. Αν κάποιος είχε κτήματα ή χρήματα πολλά τα διέθετε για τις ανάγκες όλων των αδελφών κι έτσι κανείς ανάμεσά τους δεν στερούνταν τα απαραίτητα. Πρώτος ο Βαρνάβας από την Κύπρο - το όνομά του σημαίνει «άνθρωπος της παρηγοριάς»- πούλησε το

χωράφι του κι όσα χρήματα πήρε τα πρόσφερε στους Αποστόλους για τις ανάγκες των αδελφών.

Μετά την πράξη αυτή του Βαρνάβα και κάποιος άλλος που τον έλεγαν Ανανία μαζί με τη γυναίκα του, τη Σαπφείρα, πούλησαν ένα κτήμα τους κι έφεραν στους Αποστόλους ένα μέρος από τα χρήματα, λέγοντας όμως ότι αυτά ήταν όλα τα χρήματα που πήραν από την πώληση. Τότε ο Πέτρος είπε στον Ανανία: « Το χωράφι ήταν ξένο κι εσύ το προσφέρεις. Αλλά τα χρήματα στον ίδιο άνθρωπο που πούλησε το χωράφι. Όλοι όσοι έμαθαν αυτό χωρίς να ξέρει τ

«...κι κανείς δεν σε υποχρέωσε να πούλησεις την καρδιά σου και είπες ψέματα. Όχι, γιατί τα λόγια έπεσε νεκρός κι η Σαπφείρα, η γυναίκα σου. Εκείνος τη ρώτησε: «Πες μου πόσο πούλησε το χωράφι. Η ίδια απάντησε με τον άντρα της. Κι ο Πέτρος την επέπληξε πολύ αυστηρά: «

της. Κι ο Πέτρος

την επέπληξε πολύ αυστηρά:

«Γιατί συμφωνήσατε να εμπαιξέτε το Πνεύμα του Κυρίου; Κοίτα έρχονται αυτοί που μόλις έθαψαν τον άντρα σου. Αυτοί θα θάψουν κι εσένα». Την ίδια στιγμή έπεσε μπρος στα πόδια του και ξεψύχησε. Όλη η Εκκλησία φοβήθηκε πολύ.

Στο μεταξύ οι Απόστολοι έκαναν πολλά θαύματα στο λαό. Πλήθη από άντρες και γυναίκες πίστευαν στον Κύριο και γίνονταν μέλη της Εκκλησίας. Κι από τις διπλανές πόλεις και τα χωριά συνέρρεαν στην Ιερουσαλήμ πλήθη που επιζητούσαν τη θεραπεία ασθενών και δαιμονισμένων από τα χέρια των Αποστόλων. Κι όλοι θεραπεύονταν.

Βλέποντας αυτά ο Αρχιερέας και οι εκπρόσωποι των Σαδδουκαίων έπιασαν πάλι τους Αποστόλους και τους έβαλαν στη φυλακή. Αλλά τη νύχτα άγγελος Κυρίου τους ελευθέρωσε και τους έδωσε εντολή να πάνε στο Ναό και να κηρύξουν το αναστάσιμο μήνυμα της νέας ζωής. Αυτοί υπάκουσαν και πρωί-πρωί πήγαν στο Ναό και κήρυτταν. Στο μεταξύ ο αρχιερέας ζήτησε να τους φέρουν μπροστά του για να τους δικάσει. Όταν όμως οι δεσμοφύλακες τους αναζήτησαν στη φυλακή, βρήκαν όλες τις πόρτες καλά σφραγισμένες και όλους τους φύλακες στη θέση τους, αλλά τους κρατούμενους δεν τους βρήκαν πουθενά. Έφτασε τότε κάποιος από τον Ναό κι έφερε το μήνυμα ότι οι Απόστολοι είναι εκεί και κηρύττουν. Πάλι τους συνέλαβαν χωρίς βία, γιατί φοβόντουσαν να μην εξεγερθούν τα πλήθη εναντίον τους και τους λιθοβολήσουν.

Μπροστά στον Αρχιερέα, που τους απειλούσε και ζητούσε με θυμό να μάθει γιατί συνέχιζαν τη διδασκαλία παρά τις αντίθετες εντολές του, ο Πέτρος και οι άλλοι Απόστολοι με πολύ θάρρος είπαν: «Πρέπει πιο πολύ να πειθαρχούμε στο Θεό, παρά στους ανθρώπους» (Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις). Και πάλι τους βεβαίωσε ο Πέτρος ότι ο Θεός των προγόνων τους, Αυτός ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς κι αυτός δίνει σε όλους την ευκαιρία να μετανοήσουν και να λάβουν συγχώρεση των αμαρτιών τους.

Τα μέλη του Συνεδρίου άκουγαν τον Πέτρο και γίνονταν έξαλλοι και ήθελαν να σκοτώσουν τους Αποστόλους. Αλλά πήρε το λόγο ένας σοφός δάσκαλος, ο Γαμαλιήλ, και τους συμβούλεψε ν' αφήσουν ελεύθερους τους Αποστόλους και να μην ασχοληθούν άλλο μαζί τους. Αν η διδασκαλία τους ήταν ανθρώπινη σιγά-σιγά θα έσβηνε. Αν ήταν όμως θεϊκή, δεν έπρεπε οι άνθρωποι του συνεδρίου να βρεθούν θεομάχοι. Μ' αυτά τα λόγια πείσθηκε ο Αρχιερέας και όλοι οι σύνεδροι κι ελευθέρωσαν τους Αποστόλους, αφού πρώτα τους έδειραν και τους διέταξαν να κλείσουν το στόμα τους. Αλλά εκείνοι χαίρονταν γιατί κακοπάθησαν και υπέφεραν στο όνομα του αγαπημένου τους Ιησού και συνέχισαν να κηρύττουν κάθε μέρα το χαρούμενο μήνυμα της Ανάστασης και στα σπίτια και στον Ναό.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

